

Landbrugsministeren.]

have noget paa sig, fordi enhver fremtidig kan kontrollere, om Loven overholdes, lige saa godt og nøjagtigt som nu.

Med Hensyn til dette, at de paagældende ved Jagttegnets Betaling bliver ansvarsforsikret, udtalte det ærede Medlem, at man ikke kunde drage nogen Sammenligning i saa Henseende mellem dem, der kører Bil, og dem, der gaar paa Jagt, idet de, der kører Bil, færdes paa Landevejene, hvor der kommer mange Mennesker, hvorimod de, der gaar med Bøssen, mere færdes omkring, hvor der ikke er saa mange Mennesker. Ja, paa det Punkt er Bilen farligere end Bøssen, men selv om en Bil farer frem med meget stærk Fart, kan man dog bedre væge sig mod den end mod en Bøsse. Det er ikke saa let at tage sig i Vare for, hvor en Kugle eller et Hagl forvilder sig hen. Selv om det paa den ene Side kan være farligere overfor en Bil, er det paa den anden Side farligere at slippe udenom, hvis en Bøsses Kugler eller Hagl forvilder sig hen i Nærheden af en. Jeg tror derfor, det er fuldt ud berettiget, at man her kræver Ansvarsforsikring indført.

Angaaende Bestemmelserne i §§ 25—28, som det ærede Medlem, der talte for Fiskerne (M. C. Jensen), ogsaa var inde paa, vil jeg meget advare imod, at man ønsker disse udtaget af Loven. Der kan naturligvis anføres meget mod disse Bestemmelser — det kan der overfor alle Bestemmelser i Jagtloven med den Sagkundskab, der findes i dette høje Ting. Men naar jeg har medtaget disse Bestemmelser, hænger det sammen med, at der har været ført Forhandlinger af den forrige Regering med forskellige Landes Regeringer om saadanne Fredningsbestemmelser, og de paagældende Regeringer, ogsaa den danske, er blevet enige om, at naar der skulde forelægges en ny Jagtlov, vilde man stille de Forslag, der findes i §§ 25—28. Jeg har følt mig forpligtet til at stille mig loyalt overfor de af den tidligere Regering indgaaede Forpligtelser. I Folketinget har de forskellige Partier været inde paa en Drøftelse af disse Forslag, men det er resulteret i, at de er blevet staaende, formodentlig ud fra den samme Betragtning, der ligger til Grund for min Stilling.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), der i øvrigt gav Lovforslaget sin Tilslutning, gjorde Rede for sin Stilling til forskellige Fredningsbestemmelser og lagde her en ikke ringe Sagkundskab for Dagen. Den mundede ud

i, at han ønskede indført Fredning for flere Fugle og større Fredning, end der findes i Forslaget. Det er jo muligt, at det ærede Medlem har Ret, men der er ingen Tvivl om, at der kan fremføres lige saa stor Sagkundskab fra modsat Side. Det kom jo ogsaa frem hos det ærede Medlem (M. C. Jensen), der talte lige efter, og som havde den modsatte Opfattelse. Det er netop denne store Sagkundskab, der kan give sig saa forskellige Udslag, som jeg maa advare imod. Det er netop fuldkommen umuligt at tilfredsstille Sagkundskaben til alle Sider, baade Jægerne, Faunaelskernes og de erhvervsdrivendes Sagkundskab. Ja, jeg kan godt sige, at hvis en Mand er baade Jæger og Fugleelsker, er han lige ved at komme i Slagsmaal med sig selv, naar han skal tage Stilling til det foreliggende Spørgsmaal.

Jeg tror, det er umuligt i den kommende Tid at blive enig om et Forslag, der afviger ret meget fra det foreliggende. Jeg tror, det tilfredsstiller de fleste, og hvis man i Udvalget stiller Krav om at faa det ændret betydeligt, opnaar man kun eet: at hindre dets Gennemførelse. Derfor vil jeg sige navnlig til den ærede sidste Taler, at hvis han vil stille alt for store Krav om Ændringer og derigennem maaske bidrager til, at Forslaget standses, synes jeg, at han har gjort Fiskerne en meget daarlig Tjeneste; thi er der nogen, som kan være tilfreds med Forslaget i Forhold til den gældende Lov, er det Fiskerne, og det eneste, det ærede Medlem kan opnaa ved at stille for store Krav, er utvivlsomt at hindre Lovforslagets Gennemførelse og dermed hindre Fiskerne i at faa de Fordele, det byder. De beholder da den Lov, de er saa utilfredse med. Naar man vil have Forslaget i Udvalg, hvad jeg ikke skal modsætte mig, vil jeg gerne anmode om, at man gør Udvalgsarbejdet saa kort som muligt, saa at det kan lykkes at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling.

H. C. Andersen: Jeg har med Tilfredshed noteret, at samtlige Talere, der nu har haft Ordet, har begyndt med at fortælle, at Enighed kunde man ikke opnaa, og at det rimeligvis ogsaa i Fremtiden vilde være umuligt at opnaa Enighed. Jeg tror dog, at hvis man tager fat paa denne Sag endnu en Gang og behandler den i et Udvalg — det kan vel gøres ret hurtigt —, vil man kunne tilvejebringe en Lov, der noget mere tilfredsstiller de forskellige Interesser, end det foreliggende Forslag vil kunne gøre det.